

Kristupui, kaip ir visiems kitiems vaikučiams, šianakt nepaprastai sunku užmigti. Juk šiandien – Kūčios, netrukus turi ateiti Kalėdų Senelis. Kristupas guli apsiklojęs lovelėje ir niekaip neužmiega – baisiai jaudinasi. „O gal imsiu ir nemiegosiu, kad jį pamatyčiau...“ – pagalvoja. Bet paskui prisimena mamos žodžius: „Kalėdų Senelis neina į namus, jei vaikas nemiega.“ Tad labai pasistengia, dar smarkiau užsimerkia, triskart giliai įkvepia ir iškvepia ir pagaliau panyra į sapną.

Kristupas niekada neprabunda naktį, net sisioti. Bet kaip tyčia šiąnakt, kai pabusti šiukštu nevalia, jis ūmai praplėšia akis.

Kristupas girdi garsus... Kažkas lipa laiptais!

„Tikriausiai Kalėdų Senelis, ateina patikrinti, ar miegu, – pagalvoja. – Dabar ras mane pabudusį, ir dovanas matysiu kaip savo ausis.“ Sėdi lovoje sulaikęs kvapą ir laukia: kambario durys gali prasiverti bet kurią akimirką!

Bet... neprasiveria.

Kristupas dirsteli į koridorių ir pamato šviesą vonios kambaryje. A, čia tik tėtis, prabudo pasisioti! Arba mama. Berniukas basomis pritipena medinėmis grindimis prie pravirų durų ir kuštelį:

– Tėti?

Niekas neatsako.

– Mama?

Niekas neatsako.

Tai kas gi tame vonios kambaryje?

– Ššš! – pagaliau kažkas atsiliepia, durų plyšyje pasirodo švytinčios akys ir vešli žila barzda.

Kristupas iš nuostabos atšoka, bet stambi ranka mosteli jam prieiti.

„Ką mano vonioje veikia Kalėdų Senelis?“ – galvoja vaikas.

Barzdočius jam sušnibžda:

– Mielas Kristupėli, man reikėtų tavo pagalbos. Hmm... gal galėtum atnešti porą trumpikių? Tik žiūrėk, kad nepažadintum tėvų!

Laimė, mama su tėčiu sau ramiai pučia į akį.

Kristupas tylutėliai įslenka į jų miegamąjį ir ima raustis tarp tėčio apatinių.

Išrenka didžiausias trumpikes, kokias tik randa, tas su širdelėmis, kurias tėtis mūvėjo persirengėlių šventėje. Paskui kaip katinas partykina į vonios kambarį ir paduoda trumpikes Kalėdų Seneliui.